

ՀՏԴ 809.198.1**Ժամանակակից հայոց լեզու**

**ԲԱՅԱՆՈՒՆ ԳՈՅԱԿԱՆՆԵՐԻ ՁԵՎԱԲԱՆԱԿԱՆ ԵՎ
ԸԱՐԱՔՈՒՄԱԿԱՆ ԱՌԱՋՎԱՏԱՏԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ**

Վ.Մարգարյան

Բայանուն գոյականն ունի իրեն յուրահատուկ խոսքիմասային առանձնահատկությունները: Ուշագրավ է զործողության անուն-բայանվանք բնորոշ բայիմասատի խնդիր առնելու առանձնահատկությունը, «որ այս կարգի բառերը գոյականներ են, անվիճնի է, բայց որ սրանք ինչ-որ չափով բայի իմաստ պահած գոյականներ են, նոյնպես ակներև է»: Հայտնի է, որ բային բնորոշ են բայիմասատը, սենք, խնդրառությունը: Բայց ինչո՞վ բացատրեն բայանունների բայիմաստով պայմանավորված խնդիրներ ու պարագաներ առնելու առանձնահատկությունը: -Ում ածանցով կազմված բայանունների մեջ զործողության զաղափարը ավելի զայտուն է, զիտակցվում է զործողության ընթացքայնությունը, ըստ այդմ էլ կարող են փոխակերպվել անորոշ դերբայի: Օրինակ՝

Եվ ամեն մի սխալ շտկելիս, ակամա,
զործում ենք նոր սխալ,
Սխալ է ձգտումը:(ձգտելը) 1,164*
Թե՞ վահանների ծնծղան անծիծաղ,
Թե՞ շնփորումը /շնփորելը/ զորապետների,
Խոլ ելեւջը արյան գետերի... 2,24

Չուզակեն բայանունը չունեցող բայի վերացական անունը նշելիս զործածվում է, անորոշ դերբայի: Օրինակ՝

Միայն ընդհանուր հայտարարում են
Ճշտվում-ճշգրտվում տրված թվերը,

Լոկ ճուտ հանելիս
Թոշունի առողջ կամ լակ ձվերը,
Թոշուններին իրենք՝
Երբ սկսվում է նրանց չվելը...1,400

Սա ևս մատնանշում է, որ անորոշ դերբայն ու բայանուն գոյականը որոշ դեպքերում իրենց դերով համարժեք են: Սակայն ոչ բոլոր բայանուն գոյականներն են, որ պարունակում են բայիմաստ, որն էլ պայմանավորում է նրանց խնդրառական հատկանիշը: Սենք ևս բայի հատկանիշն է, որով պայմանավորված են զործողության անցողականության, ներգործման ու կրման զաղափարները: Սենի խնդիրներն են ուղիղ կամ կրող և ներգործող խնդիրները:

* Առաջին թիվը **Պ.Մասկի երկերի ժողովածուի առաջին կամ երկրորդ հատորյակն է, երկրորդը՝ էջը:**

Բայանուն գոյականներին հասողությունը կրող խնդիրը առնելու հասկույթյունը: Սակայն նրանք կարող են ունենալ անուղղակի խնդիրները, որոնք ըստ էտիզյան լրացնում են այդ տեղը, ինչպես՝ հագուստ մաքրելը, հագուստի մաքրումը, պատ քանդելը, պատի քանդումը, արտ հնձելը, արտի հունձը և այլն:

Բայանուն գոյականին բնորոշ չեն սեփի կարգի ձևաբանական դրսուորումը:

Գոյականն ունի նորակի և հոգնակի թվի հակադրույթյուն: Արդյոք բայանուն գոյականը ևս ունի այդ հակադրույթյունը, և բոլոր բառերն են, որ դրսուորում են այն: Ամենից շատ դա պետք է որոնել բառիմաստի մեջ՝ թանձրացական են, թե վերացական: Արդեն պարզ է, որ գործողության գործիք, արդյունք, գործող անձ ցույց տվող բայանունները թանձրացական են հիմնականում, քանի որ և գործող անձը, և գործողության հետևանքը, արդյունքը նյութականություն ունեն: Հետաքրքրական է մի նկատում. գործողության անուն բայանունները, որոնք, թանձրացականություն չունեն, նշում են գործողության հետևանքը, որը նույնպես թանձրացականություն չունի:

Օրինակ՝ կարոտ, զդում, ափսոսանք

բայանունները՝ որպես կարուելու, զդալու, ափսոսալու հետևանք, կարող են նշել և գործողության անուն, և գործողության հետևանքը:

Առավել վերացական են զուտ գործողության անուն բայանունները:

Թանձրացական գոյականները հաշվելի են և ունեն հոգնակի թվի հակադրույթյուն, իսկ վերացական գոյականները /բայանունները/ անհաշվելի են և բնականաբար զուրկ են այդ հակադրույթյունից:

«Եզակի թվով են գործածվում -ում, -ություն ածանգներով կազմված այն բայանունները, որոնք վերացական են, ինչպես՝ ծագում, տապալում, ուսում, ատելություն, ճգողություն, լսողություն և այլն: Իսկ -ում և -ություն ածանգներով կազմված գոյականների մի մասը, որը ունի նաև թանձրացական նշանակություն, ազատ գործածվում է հոգնակի թվով, օրինակ՝ շարժումներ, հանդիպումներ, հոգումներ, կառուցումներ, հիշողություններ, ցանկություններ և այլն»:²

Սակայն միշտ չեն, որ թանձրացականի և վերացականի հակադրույթյամբ է որոշվում բայանունի հոգնակի և նորակի հակադրույթյուն ստեղծելը:

«Սակայն ժամանակակից հայերենում հոգնակի ներ, ներ վերջավորությունները կարող են դրվել վերացական անունների վրա կամ իմաստի որոշ կոնկրետացման հետ կապված, կամ շարականական որոշ պայմաններում մի քանի անգամ կրկնվելը կանխելու, այլև արտահայտած հասկանիշի դրսուրման տարաբերությունները ընդգրկելու համար»:³

Կազմությամբ բարդ բայանուն գոյականները ստանում են ներ հոգնակերտ մասնիկը, քանի որ նրա վերջին բաղադրիչը իր մեջ ներառում է բայիմաստ: Զուտ գործողության անուն բայանունները չունեն նորակի և հոգնակի հակադրույթյուն, որովհետև վերացական, նյութականությունից զուրկ անհաշվելի գոյականներ են, ինչպես՝ աճ, այց, գութ, եռ, եփ, էտ, լող,

կանգ, խոտհունձ, կովկիթ, այգեթաղ, եղևշջ և այլն:-Անք ածանցով բայանունները բնդիանրապես անհաշվական են, բայց հոգնակի թիվ կազմում են և ցոյց են տալիս գործողության բազմապատիկություն, հաճախակիություն, ինչպես օրինանք, գնդգեղանք, հոսանք, զգվանք, գովասանք և այլն:

Եթե՞ գործողության անուն-բայանունները արդեն ձեռք են բերել իմաստի թանձրացականացում, ապա պարզ է, որ կունենան հոգնակի թիվ:

Բայանուններին բնորոշ են ի, ու, ան, յան, ա հոլովումները, որոնցից ան, յան, ա հոլովումները ձևախմատային են, ու հոլովման պատկանող բայանունները բնութագրվում են ձևային առանձնահատկությամբ, իսկ ի հոլովման պատկանում են շատ բայանուններ, որոնք որևէ հատկությամբ չեն առանձնանում: Ինչպես զիտենք ի-ս ընդհանրական հոլովում է, և զնալով ավելի շատ բառներ են ընդգրկվում այդ հոլովման մեջ: Մի շարք գոյականներ աստիճանաբար թերփում են դեպի ի հոլովումը, ինչնուն՝ ջնջում- ջնջումի, ուղղում-ուղղումի, ապրում-ապրումի: Գործողության վերացական իմաստ նշելու դեպքում բայանունը հոլովում է ան հոլովումով, իսկ նյութական իմաստ արտահայտելու դեպքում՝ ի հոլովումով: Օրինակ՝ ջնջում- ջնջումի/ջնջման, վրիփում-վրիփումի/վրիփման, ներում-ներումի/ներման և այլն:

Միգուցն մեզ էլ այս էր վիճակված.

Դու՝ քո գոյումի զնդանում փակված,

Ես՝ իմ գոյումի արջի ճանկերում,

Բանտարկվածի պես նոտ-առաջ քայլել

Քո ծանոյթ անվան երկու վաճկերում:

Այդ ով իմ գալիքը քո աչքերի խորքում

Եվ քո սերը մորթենց իմ ձեռքերի վրա:

Այդ ով և ինչու է բաց դուռն իմ դեմ փակում

Ու գոյման աղ ցանում իմ վերքերի վրա: 1,226

-Ուստ, -ունդ ածանցներով կազմված բայանունները հոլովում են յան/ի զուգահեռ ձևերով՝ փախուստ-փախստյան/փախուստի, գալուստ-գալուստյան/գալուստի, ծնունդ-ծննդյան/ծննդի: Մնացած բայանունները հոլովում են ան ներքին հոլովմամբ:

-Ում ածանցով կազմված բայանունները ենթարկվում են ան արտաքին հոլովման:

Բայանուն գոյականին հատուկ են շարակեուսական այն բոլոր առանձնահատկությունները, որոնք բնորոշ են գոյական անվանը: Սակայն սրանից դուրս բայանուն գոյականը կարող է դրսևորել բային հատուկ խնդրառության հատկանիշը, որը պայմանավորվում է նրա բայիմաստով:

Բայի խնդրառությունը պայմանավորվում է նրա բառային, ձևաբանական առանձնահատկություններով: Արդեն նշվել է, որ բայանուն

գոյականը, պայմանավորված սեփի կարգի բացակայությամբ, կրող խնդիր չի կարող ունենալ: Բացի այդ, բայանուն գոյականը ներգործականությունը և կրավորականությունը արտահայտում է միևնույն ձևով, ինչպես՝ սպասում կարող է մի դեպքում նշանակել սպասել մեկին, մի այլ դեպքում՝ սպասվել մեկի կողմէց: Բայանուն գոյականը կարող է ընդունել զանազան հոլովներով լրացումներ՝ նայած թե որ հոլովի լրացում է պահանջում բայանունը:

Գոյականը ամենից շատ լրացումներ ստանում է սեռական հոլովիվ:

«Ետաքրքրական են խնդրային սեռականով կապակցությունները: »Համկացուցիչն այս դեպքում ցույց է տալիս այն առարկան, որն իր հատկացյալի արտահայտած գործողության խնդիրն է::⁴

Միևնույն բայանուն գոյականը թանձրացական իմաստով գործածվելիս կդառնա հատկացուցիչ, իսկ վերացական լինելու դեպքում կունենանք կողմնակի ենթակա կամ խնդրի արժեք ունեցող սեռական հոլովիվ լրացում: Օրինակ՝ գրավորի ջնջում և մի ողջ ազգի ջնջում:

Եթեն բայանուն գոյականը անորոշ դերբայով փոխակերպելիս իմաստային փոփոխություն չի առաջանում, ուրեմն նրանց շարահյուսական դերը նույնն է, Օրինակ՝

Եթենց յոթնադի տավիղը ձեռքին՝

Նրանք են երգել ծնունդն/ծնվելն/ այս աստծո...2,13

«Ետո խուժում էր, մենդեղուն խնդրում

Վայրի աղմուկը վայրի բուշանաց,

Դոփ ու տրոփո բարբարոս հոնազ...2,229

Բուշանաց աղմուկը, հոնազ դոփելն ու տրոփելը
բառակապակցություններում անորոշ դերբայն ու բայանունը փոխարինում են միմյանց առանց իմաստի խախտման: Քանի որ ներգործական բայերիբայերի հետ կապվող բայանունները իրենց մեջ ներառնում են նաև կրավորականության իմաստ, ապա միայն խոսքային իրադրությունում կարելի է որոշել՝ լրացումը կողմնակի ենթակա է, թե խնդիր:

Գործողության անոն-բայանվան բացառական հոլովիվ լրացումները տարբերվում են անվան լրացում հանդես եկող բացառականից: Բայանուն գոյականի բացառականով լրացումը կատարում է կողմնակի խնդիրների և պարագաների շարահյուսական պաշտոն: Սովորաբար բացառական հոլովիվ դրվում է անջատման անուղղակի խնդիրը: Դրանով էլ պայմանավորված՝ ավելի շատ բացառականով կողմնակի խնդիր են պահանջում այն բայանունները, որոնց իմաստները հաղորդակից են անջատման խնդիր պահանջող բայերին, ինչպես՝ հեռանալ, անջատվել, բաժանվել և այլն:

Գործողության անոն-բայանունը կարող է ունենալ գործիական հոլովիվ տեղի, ժամանակի, չափի, միասնության պարագաներ, ինչպես՝ վազքը փողոցով, մեկնումը գիշերով, տարածումը մեծ չափերով, մեկնումը ընտանիքով և այլն:

Ներգոյական հոլովը հիմնականում կատարում է տեղի պարագայի շարականական պաշտոն: Ներգոյական հոլովիվ կարող են դրվել նաև ժամանակի պարագան ու սահմանափակման խնդիրը:

Բայանուն գոյականի ներգոյականով խնդրառությունը մոտ է բայական խնդրառությանը: Ներգոյականով պարագաներ կպահանջնեն համապատասխան բայերի հետ իմաստային ընդհանրություն ունեցող բայանունները: Գործողության անուն-բայանունը կարող է ունենալ նաև կողմնակի ժամանակային չափի պարագա, օրինակ՝ նվաճումների ցուցադրումը մի շաբաթում, այանների կատարումը չորս տարում: Կարող է դրվել սահմանափակման անուղակի խնդիրը, օրինակ՝ ջանքների միավորումը, խաղաղության ամրապնդման համար մղվող պայքարում»:

Գործողության անուն-բայանվանը հատուկ են նաև կապերով ու կապի խնդիրներով լրացումներ, օրինակ՝

Ու հիշում են իմոնք
Եվ կիշեն անվերջ իրենց նվազումը
Մազերիդ մեջ...1,405

Եվ հնարավոր այն հարությունը,
Որ ավարտվում է լոկ...համարձումով
Ոչ թե մարդկանց մեջ վնրադարձումով...1,405

Բայանուն գոյականը կարող է ունենալ նաև մակրայներով լրացումներ, ինչպես՝ տեղից տեղ տեղափոխումը, ներկից երկիր թափառումը, նախօրոր կանխումը, ուշիուշիով հետազոտումը, աստիճանաբար հաղթահարումը և այլն:

Այսպիսով՝ բայանուն գոյականներն ու անորոշ դերքայն ունեն նմանություններ ու տարրերություններ: Բայանուն գոյականին հատուկ են գոյական անվանը բնորոշ շարականական կիրառություններ, բայց կարող է դրսութել նաև բային հատուկ խնդրառություն, որը պայմանավորվել է նրա բայիմաստով: Բայանուն գոյականը չունի բայի սեռի ձևաբանական կարգ և սեռի խնդիրներ չի կարող ստանալ:

Ծանոթագրություններ

1. Մարտույան Լ., Բայանուն գոյականը ժամանակակից հայերենում, Երևան, 1984, էջ 53:
2. Ասատրյան Մ., Ժամանակակից հայոց լեզվի ձևաբանության հարցներ, Ա, Երևան, 1970, էջ 135:
3. Զահորյան Գ., Հայոց լեզվի զարգացումը և կառուցվածքը, Երևան, 1960, էջ 150:
4. Քոսյան Վ., Ժամանակակից հայերենի բառակապակացությունները, Երևան, 1975, էջ 52:

Морфологические и синтаксические особенности глагольных имен
В.Саргсян

Резюме

Глагольные имена и неопределенная форма глагола имеют сходства и различия.

Глагольному имени свойственно синтаксическое применение, но может также проявляться в управлении глаголом, что обусловлено его глагольным значением.

Глагольные имена не имеют морфологической категории залога глагола, и не может образовать дополнения залога.

Morphological and Syntactical Peculiarities of Verbs.

V.Sargsyan

Summary

The verbs and infinitive have some similarities and differences. Verbs have syntactical use, but also can reveal the verb, which caused by its verb meaning. The verbs don't have morphological category of verb voice and can't make voice object.